

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้มีความเหมาะสมและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับความในมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๕ (๑/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และ
ให้หมายความรวมถึงพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ อาจารย์ประจำตามสัญญา และเจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญา
สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามด้วย

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล
สงคราม

ข้อ ๕ การอุทธรณ์และการพิจารณาการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้
ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการพิจารณากลับกรองเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย
เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงของข้าราชการและโทษทางวินัยของพนักงานตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
อุทธรณ์

ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาการอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง
ให้คณะกรรมการแจ้งเหตุที่ทำให้การพิจารณาการอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อส่งขยายระยะเวลา
ดำเนินการได้ตามความจำเป็นในแต่ละกรณี ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้
ตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านประธานหรือกรรมการ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กำลังกล่าวหา
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง
นับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์แล้วแต่
กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของผู้อุทธรณ์
- (๗) มีเหตุอันใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างคัดค้านตาม (๗) ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้านที่เพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๙ การคัดค้านประธานและกรรมการตามข้อ ๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสือด้วยตนเองให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานทราบและรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ การพิจารณาเรื่องการคัดค้านนั้น หากประธานพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ประธานจะต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน

ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่า หนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้ส่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการเฉพาะการพิจารณาการอุทธรณ์ในเรื่องนั้น

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการตามวรรคสาม ไม่กระทบถึงการพิจารณาการอุทธรณ์ที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ประธานถูกคัดค้านให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว หากหนังสือคัดค้านมีเหตุผลที่รับฟังได้ หรือในกรณีที่กรรมการซึ่งทำหน้าที่ประธานไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ประธานคราวนั้น โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธานและให้นำข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์ ให้ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์เป็นหนังสือพร้อมทั้งระบุข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ โดยอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ในกรณีผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือของแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๔ การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งตรงต่อเลขานุการสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการคณะกรรมการ หรือจะยื่นหรือส่งผ่านผู้ส่งลงโทษก็ได้

ให้ผู้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งส่งหนังสืออุทธรณ์ให้นายกสภามหาวิทยาลัย และให้นายกสภามหาวิทยาลัยส่งหนังสืออุทธรณ์ให้ประธานพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบ ว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๕ การนับระยะเวลาการอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ หากมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้แก่ผู้ถูกลงโทษพร้อมทั้งทำบันทึกลงวัน เดือน ปี และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานผู้รู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในกรณีที่เมื่อแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๖ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน

ข้อ ๑๗ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๓ และยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หากคณะกรรมการมีความเห็นไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา หากสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่รับอุทธรณ์ ก็ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็วและให้แจ้งผู้ส่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๑๘ ผู้อุทธรณ์จะขอลอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นตรงต่อประธาน เมื่อได้ลอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาการอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับไปและให้คณะกรรมการแจ้งสภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๑๙ การพิจารณาการอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นรวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจออกไปตรวจสอบสถานที่หรือขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาซึ่งมิใช่พยานของตนเข้ามาในการพิจารณาของคณะกรรมการได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษทราบด้วยว่าถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้ส่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่ต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็นโดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้เสนอความเห็นยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เสนอความเห็นเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้เสนอความเห็นให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษให้เสนอความเห็นให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าเป็นผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้เสนอความเห็นให้ยกโทษและสั่งให้ดำเนินการ ให้เหมาะสม

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอความเห็นให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้เสนอความเห็นให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

(๘) ถ้าเห็นว่าคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๗ (๔) แห่งราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้เสนอความเห็นตาม (๗) โดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้เสนอความเห็นให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาการอุทธรณ์ แต่จะมีความเห็นตาม (๒) หรือ (๘) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีความเห็นตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๐ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๒๐ ต่อไป

ข้อ ๒๒ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยตามข้อ ๒๐ แล้วให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใดให้แจ้งอธิการบดีเพื่อสั่งและปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้วแต่กรณีให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จากสภามหาวิทยาลัย

เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัยแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีความเห็นให้เพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่เป็นข้าราชการเป็น ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ หรือมีความเห็นให้ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษ ปลดออกหรือไล่ออก หรือคำสั่งให้ออกจากราชการต่อ ก.พ.อ. ได้อีกชั้นหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการ แจ้งคำสั่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณา อุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่ง เวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายระยะเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็น วันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดให้นับดังนี้

(๑) กรณีเป็นเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่า วัน สิ้นสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการสำหรับเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการ

(๒) กรณีเป็นบุคคลที่ต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายหรือโดย คำสั่งของเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการ ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาดตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการ ใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๒๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนหรือในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับยังคงปฏิบัติ หน้าที่อยู่ต่อไป จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(ศิริ ทิวะพันธ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม